

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

« 12 » червня 2024 року

Слідчий - криміналіст слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області майор юстиції Осадців Михайло Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202209000000225 від 17.05.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

СІМЯНИКА ЮРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА,
15.01.1971 року народження, уродженця
м. Алушта, АР Крим, зареєстрованого за
адресою: АР Крим, м. Алушта, вул. Леніна,
буд. 43, кв. 38, громадянина України

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України (в редакції Закону № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014);

- ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022).

- ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто в умисних діях, які виразились у добровільному зайнятті посади у незаконному збройному формуванні та добровільній участі в незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, наданні таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих

формувань, що були утворені або самоорганізовувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України;

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Сімяник Ю.О.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі - АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу

економічним та геополітичним інтересам РФ, упродовж 2013 року у представників влади РФ, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони РФ (далі - МО РФ), Генерального штабу Збройних Сил РФ (далі - ГШ ЗС РФ), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів РФ протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу РФ на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту РФ (далі - ЧФ РФ) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі - АР Крим), вказані представники влади РФ вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС РФ, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та РФ та вчинення інших злочинів. При цьому вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь РФ, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади РФ було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ РФ, що сприяло б найбільш з прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Одним із першочергових етапів реалізації злочинного умислу щодо ведення агресивної війни проти України передбачалося здійснення прихованого вторгнення найбільш підготовлених та мобільних підрозділів ЗС РФ, у тому числі спеціального призначення, на територію АР Крим для посилення підрозділів ЧФ РФ у здійсненні військової окупації території півострову Крим шляхом силових захоплень та взяття під контроль будівель і споруд, що забезпечують діяльність органів державної влади України з метою перешкоджання їх нормальній роботі та здійснення силового впливу на їх діяльність; блокування та взяття під контроль військових частин Збройних Сил

України (далі - ЗС України), Державної прикордонної служби України (далі - ДПС України), підрозділів Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України (далі - ВВ МВС України) для перешкоджання їх законній діяльності щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості; пошкодження військових об'єктів ЗС України, які мають важливе оборонне значення; перекриття та блокування авіаційного, транспортного та морського сполучення АР Крим з метою ізоляції АР Крим та недопущення пересування на півострів із материкової частини України військових підрозділів ЗС України та представників правоохоронних органів для протидії збройній агресії РФ. Одночасно ці дії планувалося провести у чіткій взаємодії з військовими козацькими товариствами під виглядом місцевого населення АР Крим, з представниками так званої «самооборони», з мобілізованими на такі акції громадянами РФ та проросійсько-налаштованими активістами з числа місцевого населення АР Крим.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі АР Крим, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальної цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдореферендуму та подальше їх приєднання до складу РФ, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ РФ на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальної цілісності та недоторканості України, представники влади РФ на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча між етнічними росіянами та корінним народом Криму - кримськими татарами,

усіяко нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму.

У подальшому, ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективної та оперативної реалізації злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО РФ у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС РФ, в тому числі ЧФ РФ, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС РФ злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами РФ, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

У подальшому, завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку РФ території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Також, у період з 20 лютого до 16 березня 2014 року на територію АР Крим з території РФ незаконно переміщено не менше 10 500 російських військовослужбовців, не менше 10 танків, 207 БТР та БМП (у т.ч. ГАЗ-2330 «Тигр»), 8 пускових установок (далі ПУ) мобільних берегових ракетних комплексів К300П «Бастіон-П», 24 одиниці РСЗВ БМ-21 «Град», 12 ПУ РСЗВ 9К57 «Ураган» і 10 транспортно-заряджувальних машин для них, понад 80 гармат та понад 25 самохідних артилерійських установок (у т.ч. 17 одиниць САУ «Гвоздика»), 80 одиниць засобів протиповітряної оборони (у т.ч. 16 ПУ ЗРК С-300, 8 бойових машин ЗРК «Панцирь С1», 4 ПУ ЗРК «ОСА»), 16 фронткових бомбардувальників СУ-24, 2 винищувачі СУ27, 6 літаків-розвідників СУ 24 МР, 26 вертольотів (з них, 3 - типу Мі-8, 12 - типу Мі24, 11 типу КА-52), близько 640 одиниць вантажних автомобілів марки «УРАЛ» та «КАМАЗ». При цьому, відповідно до спільного злочинного плану, під час підготовки ведення агресивної війни для унеможливлення ідентифікації військових підрозділів, військова техніка та формений одяг військовослужбовців ЗС РФ, які здійснили збройне вторгнення на територію

України, були завчасно підготовлені шляхом маскуванню усіх тактичних знаків, які вказували на їх приналежність до ЗС РФ.

Надалі, військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з вказаними підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, продовжили реалізацію спільного злочинного умислу, спрямованого на військову окупацію та подальшу анексію АР Крим як території України. Зокрема, на виконання злочинних наказів військового керівництва з числі співучасників злочину було захоплено, заблоковано та взято під контроль державні установи, органи влади, військові частини ЗС України, ДПС України, ВВ МВС України та інші важливі об'єкти, на яких після захоплення вивішувався державний прапор країни агресора - РФ.

Так, близько 04 год. 30 хв. 27 лютого 2014 року понад 100 озброєних автоматами, снайперськими гвинтівками, кулеметами та гранатометами військовослужбовців 45-го окремого полку спецпризначення ПДВ ЗС РФ, одягнутих у цивільний одяг та у повному бойовому екіпіруванні, застосовуючи зброю та вибухівку для відкриття входних дверей та світло-шумові гранати для подолання опору охоронців приміщень, незаконно проникли до будівель Верховної Ради АР Крим та Ради Міністрів АР Крим, де, погрожуючи застосуванням зброї до присутніх в будівлях працівників міліції, заволоділи їх табельною зброєю та захопили вказані державні установи, після чого установили контроль над їх повсякденною діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних для РФ рішень. Після силового захоплення над вказаними будівлями вивішено російські прапори, територію по периметру взято під контроль приданими силами озброєних автоматичною стрілецькою зброєю, кулеметами та гранатометами військовослужбовців ЧФ РФ у військовій формі одягу та у повному бойовому екіпіруванні.

Упродовж 27-28 лютого 2014 року на виконання злочинних наказів командування ЗС РФ, під безпосереднім керівництвом командування ЧФ РФ, військовослужбовці ЧФ РФ у взаємодії з іншими підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, та із залученням представників військових козацьких товариств, «самооборони», продовжуючи реалізацію спільного умислу, направленого на військову окупацію та подальшу анексію півострову Крим, з метою недопущення на зазначену територію військових підрозділів ЗС України та представників правоохоронних органів для вжиття заходів щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості, здійснили блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, що організовували та забезпечували безпечний рух повітряних суден в АР Крим.

27 лютого 2014 року озброєними військовослужбовцями ЗС РФ із застосуванням військової техніки були захоплені будівлі ТОВ «Аеропорт «Бельбек» (Севастополь)».

28 лютого 2014 року о 9 год. 10 хв. будівлі Державного підприємства «Кримаерорух», розташованого за адресою: м. Сімферополь, вул. Федорівська,

буд. 53, із прилеглим аеропортом «Сімферополь», після відмови працівників зазначеного підприємства виконувати незаконні вимоги щодо забезпечення посадки військових літаків ЗС РФ без здійснення прикордонно-митного контролю вантажу та осіб, які перебувають у них, захоплені озброєними автоматичною стрілецькою зброєю військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з представниками ФСБ РФ, невідомого підрозділу ЗС РФ у загальній кількості близько 120 осіб, та з представниками військових козацьких товариств у кількості близько 100 осіб, чим унеможливлено посадку та зліт літаків на зазначеному аеропорту без окремого розпорядження представників ЗС РФ.

Одночасно із блокуванням автошляхів та захопленням аеропортів і транспортних підприємств військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з представниками військових козацьких товариств, «самооборони» та військовослужбовцями інших підрозділів ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію АР Крим, для перешкодження законній діяльності військових підрозділів щодо відсічі збройної агресії РФ, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості здійснено блокування та захоплення військових частин ЗС України, дислокованих на території АР Крим, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення.

Крім того, починаючи з 27 лютого 2014 року, військовослужбовцями ЧФ РФ у взаємодії з іншими підрозділами ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, та представниками військових козацьких товариств, «самооборони» на виконання розробленого злочинного плану були здійснені заходи щодо блокування, поєднані з вимогою передачі на зберігання представникам ЧФ РФ усього наявного озброєння, та подальшого захоплення військових частин ВМС України та ДПС України, перешкоджаючи при цьому вільному виходу кораблів та суден.

Окрім цього, невеликими групами військовослужбовців зі складу невстановлених підрозділів спеціального призначення ЗС РФ у кількості до 100 осіб у спеціальному екіпіруванні, озброєних автоматами, штурмовими гвинтівками, снайперськими гвинтівками та шумовими гранатами, у період з 02 до 14 березня 2014 року здійснено напади та захоплення органів управління ДПС України на території АР Крим усіх рівнів від регіонального управління до підрозділів охорони кордону.

Вищевказаними умисними злочинними діями військовослужбовців ЧФ РФ та інших підрозділів ЗС РФ, які здійснили вторгнення на територію України, заблоковано та припинено діяльність військових частин ДПС України з охорони державного кордону України, територіального моря та внутрішніх вод, а також заблоковано та припинено військових частин ВМС України з відсічі збройної агресії, оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості.

Крім того, у період з 27 лютого до 18 березня 2014 року військовослужбовці ЗС РФ, в тому числі, які здійснили вторгнення на територію України, із залученням представників військових козацьких

товариств, «самооборони», проросійськоналаштованих активістів з числа місцевого населення вчинили захоплення і блокування будівель правоохоронних органів, органів державної влади, підприємств, установ і організацій, для взяття під свій контроль місцевих засобів телерадіомовлення і комунікації та забезпечення ведення агресивної війни проти України, направленої на анексію території АР Крим.

У подальшому відбулася тимчасова окупація збоку РФ частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія Російською Федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направлено на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до РФ «Республіки Крим» і створення у складі РФ нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів РФ 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону РФ № 6-ФКЗ, яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

Так, постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» № 48-СФ від 01 березня 2014 року за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, власних співвітчизників і особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокуються у відповідності з міжнародним договором на території України (Автономна Республіка Крим), у відповідності з п. «г» ч. 1 ст. 102 Конституції РФ надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України до нормалізації суспільно-політичної обстановки в Україні.

11 березня 2014 року «Верховною Радою АР Крим» прийнята «Декларація незалежності Автономної Республіки Крим та міста Севастополь», якою проголошено Автономну Республіку Крим включно з містом Севастополь «суверенною державою» - «Республікою Крим».

18 березня 2014 року підписаний «Договір між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів», який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року Рада Федерації Федеральних Зборів РФ.

21 березня 2014 року прийнятий Федеральний Конституційний Закон РФ № 6-ФКЗ, схвалений Держдумою РФ 20 березня 2014 року та Радою Федерації Федеральних Зборів РФ 21 березня 2014 року, яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної АР Крим представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення АР Крим та м. Севастополя сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «АР Крим») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана організація «АР Крим» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення АР Крим, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині АР Криму та мають загальну координацію керівництва.

У процесі окупації на основі органів державної влади та місцевого самоврядування, а також правоохоронних органів України, на території АР Крим сформовано незаконні збройні та воєнізовані підрозділи для підтримки окупаційного режиму і незаконної анексії частини території України.

Зважаючи, що забезпечення підтримки окупаційного режиму і незаконної анексії частини України та утримання незаконних утворень потребувало значних матеріальних витрат, фінансування цих потреб було вирішено здійснювати у тому числі силами сформованих незаконних збройних та воєнізованих підрозділів на території АР Крим.

У травні 2014 року на території АР Крим в структурі окупаційної влади діяло так зване «МВД Республики Крым», зокрема його структурний підрозділ «Управление Государственной службы охраны при МВД Республики Крым».

У червні 2014 року російською федерацією створено «МВД России в Республике Крым», до складу якого увійшли збройні та воєнізовані формування, зокрема «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» МВД России в Республике Крым» та «Управление вневедомственной охраны Министерства внутренних дел по Республике Крым».

Міністерство внутрішніх справ російської федерації (далі – МВД россии) є федеральним органом виконавчої влади, який здійснює функції з реалізації

державної політики і нормативно-правового регулювання у сфері внутрішніх справ, у сфері контролю за обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та їх прекурсорів, а також в сфері міграції. На «МВД России в Республике Крым» російським законодавством покладено виконання, окрім інших, наступних функцій: розробка та вживання в межах своєї компетенції заходів щодо попередження злочинів та адміністративних правопорушень, виявлення та усунення причин та умов, що сприяють їх вчиненню; забезпечення спільно з органами виконавчої влади Республіки Крим, органами місцевого самоврядування безпеки громадян та громадського порядку у громадських місцях на території Республіки Крим; організація та здійснення, відповідно до законодавства російської федерації, оперативно-розшукової діяльності; організація та здійснення, відповідно до законодавства російської федерації, дізнання та провадження попереднього слідства у кримінальних справах; вжиття, відповідно до федерального закону, заходів, спрямованих на виявлення, попередження та припинення екстремістської діяльності; забезпечення участі підлеглих органів у заходах щодо протидії тероризму, у забезпеченні правового режиму контртерористичної операції, у захисті потенційних об'єктів терористичних посягань та місць масового перебування громадян, а також забезпечення безпеки та антитерористичної захищеності об'єктів органів внутрішніх справ; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації, здійснення підпорядкованими органами контролю над діяльністю народних дружин; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації, державного захисту потерпілих, свідків та інших учасників кримінального судочинства, суддів, прокурорів, слідчих, посадових осіб правоохоронних та контролюючих органів, а також інших осіб, що захищаються; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації виконання покладених на органи внутрішніх справ обов'язків у ході виборчих кампаній, під час підготовки та проведення референдумів; забезпечення участі у межах своєї компетенції у забезпеченні режиму військового стану та режиму надзвичайного стану у разі їх введення на території російської федерації або на території Республіки Крим, а також у проведенні заходів воєнного часу та заходів у рамках єдиної державної системи запобігання та ліквідації надзвичайних ситуацій; організація та забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в МВС у Республіці Крим, підпорядкованих органах та організаціях; забезпечення виконання заходів щодо цивільної оборони підлеглими органами та організаціями, підвищення стійкості роботи цих органів та організацій в умовах воєнного часу та у разі виникнення надзвичайних ситуацій у мирний час; участь у межах своєї компетенції в організації територіальної оборони російської федерації.

Указом президента РФ № 157 від 05.04.2016 на базі «Внутренних войск МВД России» створено «Федеральную службу войск национальной гвардии российской федерации» (Росгвардия), з утворенням відповідних структурних підрозділів на тимчасово окупованій території АР Крим, зокрема «Федеральное государственное казенное учреждение «Управление вневедомственной охраны

войск национальной гвардии российской федерации» та «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации».

Згідно законодавства РФ війська національної гвардії РФ («Росгвардія») є державною військовою організацією, призначеною для забезпечення державної та громадської безпеки, захисту прав та свобод людини та громадянина. Основними завданнями «Росгвардії» є: участь у охороні громадського порядку, забезпеченні громадської безпеки; охорона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, споруд на комунікаціях відповідно до переліків, затверджених урядом російської федерації; участь у боротьбі з тероризмом та екстремізмом; участь у забезпеченні режимів надзвичайного стану, воєнного стану, правового режиму контртерористичної операції; участь в територіальній обороні російської федерації; надання допомоги прикордонним органам федеральної служби безпеки в охороні державного кордону російської федерації; федеральний державний контроль (нагляд) за дотриманням законодавства російської федерації в галузі обороту зброї та в галузі приватної охоронної діяльності, а також за забезпеченням безпеки об'єктів паливно-енергетичного комплексу, за діяльністю підрозділів охорони юридичних осіб з особливими статутними завданнями та підрозділів відомчої охорони; охорона особливо важливих і режимних об'єктів, об'єктів, що підлягають обов'язковій охороні військ національної гвардії, відповідно до переліку, затвердженого урядом російської федерації, охорона майна фізичних та юридичних осіб за договорами; забезпечення за рішенням президента РФ безпеки вищих посадових осіб суб'єктів російської федерації (керівників вищих виконавчих органів державної влади суб'єктів російської федерації) та інших осіб. Окрім того, інші завдання на війська національної гвардії можуть бути покладені рішеннями президента російської федерації, прийнятими відповідно до федеральних конституційних законів та федеральних законів.

Указаними незаконними збройними формуваннями, створеними російською федерацією на території тимчасово окупованої АР Крим, здійснювалося систематичне залякування цивільного населення, проводилися викрадення та незаконно позбавлялися волі патріотично налаштовані особи, які своєю активною громадянською позицією заважали впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, здійснювалась протидія правоохоронним органам і Збройним силам України у відновленні територіальної цілісності України.

Також представниками вказаних незаконних збройних формувань всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було забезпечено створення окупаційних адміністрацій російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території АР Крим та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», згідно з яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, ІV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, внутрішні води України цих територій, внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територію виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України, а також повітряний простір над вищезазначеними територіями, визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії РФ.

Крім того, відповідно до звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, РФ визнано державою-агресором та констатовано факт початку збройного конфлікту, викликаного російською агресією з 20 лютого 2014 року під час вторгнення окремих підрозділів ЗС РФ через державний кордон України в районі Керченської протоки та використання РФ своїх військових формувань, дислокованих у Криму для забезпечення ведення агресивної війни проти України (постанова Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-УІІІ).

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (АР Крим) 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для будь-якої зміни статусу Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (АР Крим).

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію Російською Федерацією внаслідок військової агресії частини території України Автономної Республіки Крим та м. Севастополя (АР Крим) підтверджено невизнання її анексії.

Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України національна (у тому числі державна) безпека України передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальній, військовій, екологічній, науково-технологічній, інформаційній, і полягає зокрема: у безпеці конституційного ладу і державного суверенітету України, невтручанні у внутрішні справи України з боку інших держав, відсутності сепаратистських тенденцій в окремих регіонах та у певних політичних сил в Україні, непорушенні принципу розподілу влади, злагодженості механізмів забезпечення законності і правопорядку (в політичній сфері); у відсутності проблем ресурсної, фінансової та технологічної залежності національної економіки від інших країн, невідпливи за межі України інтелектуальних, матеріальних і фінансових ресурсів (в економічній); у відсутності посягань на державний суверенітет України та її територіальну цілісність (у військовій); у відсутності науково-технологічного відставання від розвинутих країн (у науково-технологічній); у не витоку інформації, яка становить державну та іншу передбачену законом таємницю, а також конфіденційної інформації, що є власністю держави (в інформаційній сфері).

Державна безпека - це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність - це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у військові дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Державна зрада може виявитися у таких формах: 1) перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту; 2) шпигунство; 3) надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Перехід на бік ворога означає, що громадянин України надає безпосередню допомогу державі, з якою Україна на той час перебуває у стані війни або збройного конфлікту. В конкретних випадках цей злочин може полягати у вступі на службу до певних військових чи інших формувань ворожої держави (поліції, каральних загонів, розвідки), наданні засобів для вчинення злочинів агентам спецслужб іноземних держав, усуненні перешкод для їх вчинення або наданні зазначеним агентам іншої допомоги.

Поняття збройний конфлікт має самостійне правове значення для кваліфікації, якщо такий конфлікт відбувається поза межами воєнного стану - у разі фактичного початку воєнних дій, але ще до оголошення воєнного стану, або взагалі у мирний час. Збройним конфліктом визнається украї гостра форма вирішення суперечностей між державами, що характеризується двостороннім застосуванням воєнної сили.

Термін «підривна діяльність» вживається в Деклараціях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09 грудня 1981 року № 36/103, про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, обмеження їх незалежності й суверенітету від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX) та інших.

Верховний Суд у справі № 759/5737/17 від 21.12.2022 вказав, що у контексті положень ст. 111 КК України підривною діяльністю є дії іноземних держав, іноземних організацій або їх представників, спрямовані на підрив основ національної безпеки України та завдання істотної шкоди суверенітетові, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Підривною визнається будь-яка діяльність, що пов'язана зі спробою зміни вищих органів державної влади нелегітимним шляхом; із втручанням у міжнародну чи внутрішню політику; зі спробою зміни території чи зниженням обороноздатності України; з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності від інших держав тощо.

Підривною діяльністю є надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Це передбачає сприяння їх можливим чи дійсним зусиллям заподіяти шкоду державній безпеці України. При цьому підривною слід визнавати будь-яку діяльність, пов'язану зі спробою зміни системи вищих органів державної влади нелегітимним шляхом, з втручанням у міжнародну або внутрішню політику України, зі спробою змінити її територію або знизити обороноздатність, з ужиттям заходів щодо посилення економічної залежності України від інших держав тощо.

До підривної діяльності, зокрема, належать:

- насильницька зміна чи повалення конституційного ладу, захоплення державної влади;
- розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів, фінансування незаконних збройних формувань на території України, організація інформаційної експансії з боку інших держав;

- організація не передбачених Конституцією України референдумів з територіальних питань.

Надання допомоги як складова способу вчинення державної зради полягає в активних діях громадянина України, який сприяє іноземній державі, іноземній організації або їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України шляхом надання порад, вказівок, засобів чи знарядь або усуненням перешкод.

Державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їхнім представникам допомоги в проведенні підривної діяльності вважається закінченою з моменту, коли особа фактично почала надавати допомогу іноземній державі, іноземній організації чи їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, громадянин України Сімяник Ю.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим, маючи можливість виїхати за межі тимчасово окупованої АР Крим, умисно, вмотивовано, без фізичного та психологічного примусу, будучи прихильником збройної агресії російської федерації, підтримуючи її дії щодо протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронним органам України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, виявив бажання вчинити дії на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України та перейти на бік ворога в умовах збройного конфлікту, тобто вчинити державну зраду.

Зокрема, громадянин України Сімяник Ю.О., усвідомлюючи факт окупації Автономної Республіки Крим, внаслідок збройної агресії російської федерації, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, добровільно перебуваючи на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України та окупаційну політику РФ стосовно України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, на початку липня 2017 року (точний час та дата невідомі) добровільно вступив до незаконного збройного формування держави-агресора, створеного на тимчасово окупованій території – федерального державного унітарного підприємства (у подальшому – ФГУП) «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») (далі Філіал) та зайняв посаду директора Філіалу, тобто посаду яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконному збройному формуванні, створеному на тимчасово окупованій території АР Крим, таким чином перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту.

ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу – «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации» по Республике Крым») було створено на підставі Указу президента РФ № 157 від 05.04.2016 на базі «Внутренних войск МВД России» (Росгвардия).

10 липня 2017 року за підписом генерального директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации») Кузнецова А.А. та головного бухгалтера цієї ж ФГУП – Рудалевої Т.А., видано на ім'я директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») Сімяника Ю.О. доручення № 158д, яким уповноважено останнього представляти Філіал у всіх державних органах РФ та інших підприємствах, установах, організаціях.

Аналогічне доручення 01.04.2018 за № 293д ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации») за підписом генерального директора підприємства – Кузнецова А.А. та головного бухгалтера – Рудалевої Т.А., було видано на ім'я директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») Сімяника Ю.О.

Відповідно до п.1.1. Положення про ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым»), затвердженого Указом ФГУП «Охрана Росгвардії» від 24.05.2021 № 192, філіал діє відповідно до Статуту ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації (мовою оригіналу: «ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации») (далі Підприємство) затвердженим указом Росгвардії від 12.05.2021 № 165.

Відповідно до Статуту, Філіал надає послуги з фізичної та воєнізованої охорони об'єктів, пультової охорони об'єктів, проектування, монтаж і технічне обслуговування систем безпеки і охоронної пожежної сигналізації, охорони майна фізичних і юридичних осіб, в тому числі при транспортуванні.

Таким чином, перебуваючи на посаді директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») створеної на території тимчасово окупованої АР Крим, Сімяник Ю.О. сприяв

проведенню іноземною державою – російською федерацією та її представниками підривної діяльності проти України, спрямованої на заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Зокрема, у квітні 2019 року, в приміщенні управління вневідомчої охорони Росгвардії, під головуванням начальника Управління – полковника поліції Валерія Харчикова, Сімяник Ю.О., як директор «ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым», взяв участь у спільній робочій нараді за результатами роботи вневідомчої охорони за перший квартал 2019 року. За підсумками наради, Валерій Харчиков, нагородив окремих співробітників за виконання службово-бойових завдань почесними грамотами і привітав ряд офіцерів з присвоєнням чергових спеціальних звань.

Також Сімяник Ю.О. використовуючи свої повноваження керівника незаконного збройного формування держави-агресора створеного на тимчасово окупованій території України, у період щонайменше з 10 липня 2017 року (більш точний час та дата невідомі) по 24 лютого 2022 року, діючи як директор ФГУП «Охрана» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») укладав договори із суб'єктами господарювання на тимчасово окупованій території України в структурі власності яких є частка держави-агресора (РФ), а в подальшому очолюваний ним філіал надавав відповідні послуги воєнізованої охорони.

За таких обставин, Сімяник Ю.О., умисно перейшовши на бік ворога в період збройного конфлікту, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, надавши допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, вчинив державну зраду.

Таким чином, Сімяник Юрій Олександрович обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014).

Також в ході досудового розслідування встановлено, що із листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося

запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента РФ з проханням визнати незалежність самопроголошених т.зв. «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента РФ з проханням визнати незалежність т.зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент РФ скликав позачергове засідання ради безпеки РФ, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення державної думи РФ та заявили про необхідність визнання президентом РФ незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент РФ підписав указ про визнання незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент РФ підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації.

В цей же день президент РФ, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента РФ з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними військової агресії «українського режиму щодо населення» т.зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05 00 год, президент РФ оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

Цього ж дня ЗС РФ, які діяли за наказом керівництва РФ та ЗС РФ, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській і Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території суверенної держави Україна.

За таких обставин, у період з 05 00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє строком до 12 серпня 2024 року.

У відповідності до ст. 1 Закону України «Про оборону України» від 06.12.1991 № 1932-ХІІ (далі - Закон «Про оборону України») воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам

місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення національної безпеки, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Пунктом 9 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку» від 21.06.2018 № 2469-VIII (далі – Закон «Про національну безпеку») визначено, що національна безпека України – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз.

У відповідності до п. 2 ст. 1 Закону «Про національну безпеку», воєнна безпека - це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від воєнних загроз.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

При цьому, ще у березні – квітні 2014 року в населених пунктах АР Крим розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію АР Крим та порушення територіальної цілісності України.

Так, 16 березня 2014 року в АР Крим та м. Севастополь всупереч законодавству України відбувся незаконний «референдум про статус Криму» за результатами якого, 17.03.2014 Верховна Рада АРК проголосила незалежність Республіки Крим, а в подальшому підписали Договір про прийняття Республіки Крим до складу російської федерації.

Фактично з весни 2014 року по теперішній час територія АР Крим перебуває в тимчасовій окупації російської федерації.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Державна безпека – це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх і зовнішніх загроз в усіх вказаних вище сферах життєдіяльності держави.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність – це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовленості є сукупність економічного, політичного, соціального, наукового, морально-психологічного і суто військового потенціалів. Стан обороноздатності України відображають її мобілізаційні можливості, кількість і якість Збройних Сил, їх здатність швидко переходити на військовий стан, організовано вступати у воєнні дії та успішно виконувати завдання по обороні від агресії.

Державна зрада може виявитися у таких формах: 1) перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту; 2) шпигунство; 3) надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Перехідна бік ворога означає, що громадянин України надає безпосередню допомогу державі, з якою Україна на той час перебуває у стані війни або збройного конфлікту. В конкретних випадках цей злочин може полягати у вступі на службу до певних військових чи інших формувань ворожої держави (поліції, каральних загонів, розвідки), наданні засобів для вчинення злочинів агентам спецслужб іноземних держав, усуненні перешкод для їх вчинення або наданні зазначеним агентам іншої допомоги.

Надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України – полягає в будь-якій допомозі у проведенні діяльності, направленої на завдання будь-якої шкоди інтересам України.

При цій формі не має значення, як діяла особа – за завданням іноземної держави чи з власної ініціативи. Цією формою охоплюються і випадки, коли особа, за завданням іноземних держав або їх представників, організовує (або вчинює) на шкоду інтересам України будь-який інший злочин проти основ національної безпеки України (наприклад, диверсію, посягання на життя державного чи громадського діяча).

Однак, громадянин України Сімяник Ю.О., знаходячись на тимчасово окупованій території АР Крим, підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України, умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, з 24 лютого 2022 року по даний час, продовжив працювати в незаконному збройному формуванню держави-агресора, створеному на тимчасово окупованій території – федеральному державному унітарному підприємстві (у подальшому – ФГУП) «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») (далі Філіал) на посаді директора Філіалу. Тобто зайняв та перебуває на посаді, яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному збройному формуванні, створеному державою агресором на тимчасово окупованій території АР Крим.

Так, ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу – «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации» по Республике Крым») було створено на підставі Указу президента РФ № 157 від 05.04.2016 на базі «Внутренних войск МВД России» (Росгвардия).

Відповідно до Статуту, Філіал надає послуги з фізичної та воєнізованої охорони об'єктів, пультової охорони об'єктів, проектування, монтаж і технічне обслуговування систем безпеки і охоронної пожежної сигналізації, охорони майна фізичних і юридичних осіб, в тому числі при транспортуванні.

Перебуваючи на посаді директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») Сімяник Ю.О., відповідно до п. 5.8. Положення про ФГУП та Довіреностей № 92д від 11.05.2022, №105д від 20.04.2023 та № 127д від 05.04.2024, був уповноважений на забезпечення постійного контролю працівниками Філіалу вимог і положень законодавства РФ і законодавства відповідного суб'єкта РФ, нормативно-правових актів Росгвардії, Статуту, Положення про Філіал, своїх службових інструкцій, Колективного договору, Правил внутрішнього трудового розпорядку; здійснює керівництво фінансово-господарською діяльністю Філіалу, у відповідності з локальними актами підприємства, в тому числі розпорядженнями, указами і дорученнями генерального директора підприємства; планує і організовує роботу і ефективну взаємодію структурних підрозділів Філіалу у відповідності з вимогами законодавства Російської Федерації і локальних актів підприємства та ін.

Використовуючи свої повноваження керівника незаконного збройного формування держави-агресора створеного на тимчасово окупованій території України, Сімяник Ю.О., у період з жовтня 2022 року по квітень 2024 року, діючи як директор ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») укладав договори із суб'єктами господарювання на тимчасово окупованій території України в структурі власності яких є частка держави-агресора (РФ), а в подальшому очолюваний ним філіал надавав відповідні послуги воєнізованої охорони та установки і обслуговування технічних засобів охорони.

За таких обставин, Сімяник Ю.О., в умовах воєнного стану, діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшовши на бік ворога в період збройного конфлікту, надавши допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Таким чином, Сімяник Юрій Олександрович обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, - тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022).

Окрім того, під час проведення досудового розслідування було встановлено, що упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади російської федерації (далі - РФ) та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, зокрема громадян України та російської федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

Враховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

У кінці лютого – початку березня 2014 перекинуті з росії і кримських баз чорноморського флоту РФ війська без розпізнавальних знаків, скориставшись моментом зміни влади в Україні внаслідок Євромайдану, окупували Кримський півострів.

20 лютого 2014 року на територію АР Крим і м. Севастополь, як складової суверенної держави Україна, окремими підрозділами ЗС РФ, з використанням військового, морського та повітряного транспорту, здійснено вторгнення з метою подальшого захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлення контролю над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень, з метою зміни меж території та державного кордону України, в порушення порядку визначеного Конституції України.

01 березня 2014 року самопроголошений «голова Ради міністрів АР Крим» Сергій Аксьонов звернувся до президента РФ посприяти у «забезпеченні миру і спокою» на території Криму. Того ж дня президент РФ направив до ради федерацій пропозицію про введення російських військ у Крим. Обидві палати Державної думи 01 березня 2014 р. об 17:20 проголосували за введення російських військ на територію України, і в Крим зокрема.

16 березня 2014 року окупаційною владою АР Крим за підтримки підрозділів ЗС РФ та інших правоохоронних та збройних формувань РФ, в порушення Конституції України, проведено псевдореферендум, яким вони намагались легітимізувати захоплення іноземної території.

18 березня 2014 року президентом РФ підписано договір про прийняття Республіки Крим до складу російської федерації.

21 березня 2014 року рада федерації прийняла закон про ратифікацію договору від 18 березня 2014 року та закон про утворення нових суб'єктів федерації – республіки Крим та міста федерального значення Севастополь, закріпивши анексію цих регіонів російською Федерацією.

27 березня 2014 року Генеральна Асамблея ООН підтримала територіальну цілісність України, визнавши Крим і Севастополь її невід'ємними частинами.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку

поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

У процесі окупації на основі органів державної влади та місцевого самоврядування, а також правоохоронних органів України, на території АР Крим сформовано незаконні збройні та воєнізовані підрозділи для підтримки окупаційного режиму і незаконної анексії частини території України.

Зокрема, у травні 2014 року на території АР Крим в структурі окупаційної влади діяло так зване «МВД Республики Крым» та його структурний підрозділ «Управление Государственной службы охраны при МВД Республики Крым».

У червні 2014 року російською федерацією створено «МВД России в Республике Крым», до складу якого увійшли збройні та воєнізовані формування, зокрема «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» МВД России в Республике Крым» та «Управление вневедомственной охраны Министерства внутренних дел по Республике Крым».

Згідно законодавства РФ війська національної гвардії РФ («Росгвардия») є державною військовою організацією, призначеною для забезпечення державної та громадської безпеки, захисту прав та свобод людини та громадянина. Основними завданнями «Росгвардии» є: участь у охороні громадського порядку, забезпеченні громадської безпеки; охорона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, споруд на комунікаціях відповідно до переліків, затверджених урядом російської федерації; участь у боротьбі з тероризмом та екстремізмом; участь у забезпеченні режимів надзвичайного стану, воєнного стану, правового режиму контртерористичної операції; участь в територіальній обороні російської федерації; надання допомоги прикордонним органам федеральної служби безпеки в охороні державного кордону російської федерації та інше.

Також представниками вказаних незаконних збройних формувань всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні»

та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було забезпечено створення окупаційних адміністрацій російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території АР Крим та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів Донецької та Луганської областей.

В той же час, громадянин України Сімяник Ю.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим, умисно, мотивовано, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо нього та членів його родини вступив в злочинну змову з представниками російської окупаційної влади на ТОТ Крим і надав добровільну згоду на співробітництво з ворогом.

Зокрема, громадянин України Сімяник Ю.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим, підтримуючи збройну агресію російської федерації проти України та окупаційну політику РФ стосовно України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, не пізніше ніж 10.07.2017 (більш точної дати встановити не представилось можливим) добровільно вступив до незаконного збройного формування держави-агресора, створеного на тимчасово окупованій території – федерального державного унітарного підприємства (у подальшому – ФГУП) «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной

службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») (далі Філіал) та зайняв посаду директора Філіалу, яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території АР Крим.

Відповідно до п. 1.1. Положення про ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым»), затвердженого Указом ФГУП «Охорона» від 24.05.2021 № 192, філіал діє відповідно до Статуту ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації (мовою оригіналу: «ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации») (далі Підприємство) затвердженим указом Росгвардії від 12.05.2021 № 165.

Відповідно до Статуту, Філіал надає послуги з фізичної та воєнізованої охорони об'єктів, пультової охорони об'єктів, проектування, монтаж і технічне обслуговування систем безпеки і охоронної пожежної сигналізації, охорони майна фізичних і юридичних осіб, в тому числі при його транспортуванні.

Зокрема, у квітні 2019 року, в приміщенні управління невідомчої охорони Росгвардії, під головуванням начальника Управління – полковника поліції Валерія Харчикова, Сімяник Ю.О., як директор ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым»), взяв участь у спільній робочій нараді за результатами роботи невідомчої охорони за перший квартал 2019 року. За підсумками наради, Валерій Харчиков, нагородив окремих співробітників за виконання службово-бойових завдань почесними грамотами і привітав ряд офіцерів з присвоєнням чергових спеціальних звань.

На даний час Сімяник Ю.О., обіймає посаду директора Філіалу та на підставі довіреності № 127д від 05.04.2024 «ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») за підписом Генерального директора підприємства – Кузнецова А.А. та головного бухгалтера – Рудалевої Т.А. виконує організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарських функції у незаконному збройному формуванні, створеному на тимчасово окупованій території АР Крим – ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым»).

Перебуваючи на посаді директора ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») Сімяник Ю.О., відповідно до

п. 5.8. Положення про ФГУП та Довіреностей № 92д від 11.05.2022, №105д від 20.04.2023 та № 127д від 05.04.2024, уповноважений на забезпечення постійного контролю працівниками Філіалу вимог і положень законодавства РФ і законодавства відповідного суб'єкта РФ, нормативно-правових актів Росгвардії, Статуту, Положення про Філіал, своїх службових інструкцій, Колективного договору, Правил внутрішнього трудового розпорядку; здійснює керівництво фінансово-господарською діяльністю Філіалу, у відповідності з локальними актами підприємства, в тому числі розпорядженнями, указами і дорученнями генерального директора підприємства; планує і організовує роботу і ефективну взаємодію структурних підрозділів Філіалу у відповідності з вимогами законодавства Російської Федерації і локальних актів підприємства; представляє інтереси підприємства (Філіалу) у відносинах з державними органами РФ, суб'єктами РФ, органами місцевого самоврядування, засобами масової інформації, громадськими організаціями, фізичними і юридичними особами; від імені підприємства вправі заключати з юридичними і фізичними особами договори, необхідні для реалізації функцій Філіалу; діяти від імені і в інтересах підприємства, заключати угоди, в тому числі по письмовому узгодженню з підприємством крупні угоди, підписувати від імені підприємства договори, які відносяться виключно до основних видів діяльності, а також договори на постачання послуг, пов'язаних із фінансово-господарською діяльністю підприємства та інші необхідні документи для забезпечення діяльності Філіалу, розпоряджатися грошовими коштами, які знаходяться на розрахункових та інших рахунках підприємства, підписувати фінансові документи Філіалу; підписувати фінансові, банківські і розрахункові документи підприємства необхідні для забезпечення діяльності Філіалу; набувати майнові і немайнові права, організовувати виробничо-господарську діяльність Філіалу; видавати накази і надавати вказівки, необхідні для всіх працівників Філіалу, в межах своєї компетенції та ін.

Використовуючи свої повноваження керівника незаконного збройного формування держави-агресора створеного на тимчасово окупованій території України, Сімяник Ю.О., у період з жовтня 2022 року по квітень 2024 року, діючи як директор ФГУП «Охорона» федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по республіці Крим (мовою оригіналу: ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым») укладав договори із суб'єктами господарювання на тимчасово окупованій території України в структурі власності яких є частка держави-агресора (РФ), а в подальшому очолюваний ним філіал надавав послуги воєнізованої охорони та установки і обслуговування технічних засобів охорони, у тому числі: АО «Санаторий Дюльбер» (Договір №83150419684, 2023р.), АО «Центр Звёздный» (Договір № 83111218797 від 27.04.2023р.), Государственное автономное учреждение культуры Республики Крым «Алупкинский дворцово-парковый музей-заповедник» (Договір № 8314040089 від 23.12.2022р.), а також замовниками послуг охорони, зокрема: ИП Вевер Е.Н. (Договір № 83180121027 від

01.03.2024р.), ИП Акоюн А.А. (Договір № 83150420778 від 26.02.2024р.), нотаріус Османова Д.Р. (Договір № 83150419850 від 24.11.2023р.), ООО «СБ «Девелопмент» (Договір №83150417367 від 31.10.2022р.) та іншими.

Поряд з цим, відповідно до даних російського Інтернет-ресурсу – «b2b.house», на якому акумулюється і регулярно оновлюється інформація про організації, закупівлі та зв'язки між компаніями РФ розміщені відомості стосовно компанії «ФГУП «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации по Республике Крым», із зазначення реквізитів вказаного суб'єкта та контактів осіб, серед яких містяться відомості про директора цього філіалу – «Симяника Юрия Александровича».

За таких обставин, Сімяник Ю.О. обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті посади у незаконному збройному формуванні та добровільній участі громадянина України в незаконних збройних формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, наданні таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У сукупності Сімяник Ю.О. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст.111 ч. 7 ст. 111-1, КК України.

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий – криміналіст слідчого відділу
Управління СБУ в Івано-Франківській області
майор юстиції

Михайло ОСАДЦІВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
виконувач обов'язків начальника відділу
Івано-Франківської обласної прокуратури

Олексій БЕЗРУКИЙ

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року

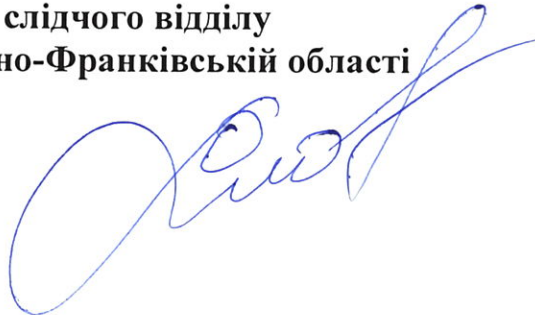
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені, роз'яснені в повному обсязі та зрозумілі.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2024 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий – криміналіст слідчого відділу
Управління СБУ в Івано-Франківській області
майор юстиції**

Михайло ОСАДЦІВ

